

25 Σεπτεμβρίου, 1992

[ΠΟΓΙΑΤΖΗΣ, Δ/στής]

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΟ ΑΡΘΡΟ 146 ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

ΡΕΝΟΣ Ε. ΙΑΚΩΒΙΔΗΣ,

Αιτητής,

v.

ΚΥΠΡΙΑΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ, ΜΕΣΩ
ΥΠΟΥΡΓΟΥ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ, ΥΠΗΡΕΣΙΑΣ ΔΗΜΟΣΙΑΣ
ΔΙΟΙΚΗΣΕΩΣ ΚΑΙ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΥ ΚΑΙ ΑΛΛΟΥ,

Καθ' ων η αίτηση.

(Υπόθεση Αρ. 857/89).

-
- Στρατός της Δημοκρατίας — Αξιωματικοί — Διορισμός — Άρθρο 9(1) του Νόμου 8/61 — Πότε απονέμονται τα προνοούμενα ωφελήματα.
- 5 Λέξεις και Φράσεις — "Συντάξιμη θέση" (pensionable office), "public service" και "other public service" στον περί Συντάξεων Νόμο, Κεφ. 311 — Ερμηνεία και αποκλεισμός εφαρμογής στην κριθείσα περίπτωση.
- 10 Συνταγματικό Δίκαιο — Σύνταγμα — Άρθρο 28 — Αρχή της ισότητας — Παράγραφος 1 του Άρθρου 28 του Συντάγματος — Δεν σημαίνει απόλυτη μαθηματική ισότητα — Εύλογες διακρίσεις — Το βάρος αποδείξεως της αυθαιρεσίας φέρει αυτός που την ισχυρίζεται.
- 15 Με την προσφυγή προσβλήθηκε η απόφαση με την οποία απορρίφθηκε αίτημα του αιτητή για αναγνώριση, για σκοπούς συντάξεως, του χρόνου της υπηρεσίας του ως ιατρού στην Εθνική Φρουρά.
- 20 Το Ανώτατο Δικαστήριο, απορρίπτοντας την προσφυγή, αποφάσισε ότι:
- 25 1. Οι πρόνοιες του Άρθρου 9(1) του Ν.8/61 ισχύουν μόνο στην περίπτωση των αξιωματικών του Στρατού που ιδρύθηκε

σύμφωνα με τις πρόνοιες του Νόμου Αρ. 8/61 και τις μετέπειτα τροποποιήσεις του.

Οι διορισμοί όλων των αξιωματικών και υπαξιωματικών του Στρατού γίνονται από το Υπουργικό Συμβούλιο σύμφωνα με το Άρθρο 5 του εν λόγω Νόμου.

Από απλή σύγκριση των προνοιών των περί του Στρατού της Δημοκρατίας (Σύνθεσις, Κατάταξις και Πειθαρχία) Νόμων, που αφορούν το διορισμό αξιωματικών του Στρατού, με τις πρόνοιες του Άρθρου 10 των περί Εθνικής Φρουράς Νόμων 1964 έως 1968, κάτω από τις οποίες απονεμήθηκε στον αιτητή ο βαθμός του Ιατρού (Λοχαγού), προκύπτει καθαρά ότι ο αιτητής ουδέποτε "διορίστηκε" αξιωματικός (λοχαγός) από το Υπουργικό Συμβούλιο σύμφωνα με τις πρόνοιες του Άρθρου 9(1) του ίδιου Νόμου σχετικά με σύνταξη ή άλλα ωφελήματα κατά την αφυπηρέτησή του. Ο αιτητής δεν διορίστηκε αρχικά επί δοκιμασία για περίοδο δύο ετών ούτε επικυρώθηκε ποτέ ο διορισμός του ως λοχαγού. Τόσον η περίοδος των διαδοχικών διορισμών του, όσο και η μισθοδοσία του που με τη σύμβαση καθορίστηκε σε £106 μηνιαίως, όσον και άλλοι όροι σχετικά με την εργασία του, διαφέρουν από όσα επί του προκειμένου προνοεί ο Νόμος Αρ. 8/61.

Τα γεγονότα στην παρούσα υπόθεση δείχνουν ότι η απονομή στον αιτητή του βαθμού του "ιατρού (Λοχαγού)" έγινε σύμφωνα με το Άρθρο 10(3) των περί Εθνικής Φρουράς Νόμων και δεν συνιστά διορισμό του ως αξιωματικού της Δύναμης από το Υπουργικό Συμβούλιο, κάτω από το Άρθρο 13(1).

2. Η περίπτωση του αιτητή δεν καλύπτεται από το Άρθρο 3(1) του Κεφ. 311 εφόσον (α)- η υπηρεσία του δεν εμπίπτει στον ορισμό "public service" ούτε στον ορισμό "other public service" και (β) η επίδικη υπηρεσία του στην Εθνική Φρουρά δεν ήταν σε συντάξιμη θέση. Το Άρθρο 18 του περί Συντάξεων Νόμου, όπως τροποποιήθηκε με το Άρθρο 11 του Νόμου Αρ. 9/67, προνοεί ότι η υπηρεσία υπαλλήλου στην Εθνική Φρουρά θεωρείται συντάξιμη μόνο αν διακόπτει την υπηρεσία του. Ο αιτητής δεν ήταν δημόσιος υπάλληλος όταν κλήθηκε να υπηρετήσει στην Εθνική Φρουρά, ούτε η κλήση του αυτή επέφερε διακοπή σε οποιαδήποτε συντάξιμη υπηρεσία του.

3. Έχει επανειλημμένα λεχθεί ότι η φράση "Ίσοι ενώπιον του

νόμου" στην παράγραφο Ι του Άρθρου 28 του Συντάγματος, δεν σημαίνει απόλυτη μαθηματική ισότητα και ότι η διασφάλιση που παρέχει στρέφεται μόνο εναντίον αυθαίρετων διακρίσεων. Οι διακρίσεις που είναι εύλογες λόγω της φύσεως των πραγμάτων, δεν συνιστούν παραβίαση της αρχής της ισότητας. Στην υπόθεση *Anastasiades ν. E.A.C.* λέχθηκε επίσης ότι το βάρος της απόδειξης ότι η παρατηρούμενη διαφοροποίηση μεταξύ δύο καταστάσεων ή μεταξύ δύο τάξεων διοικημένων δεν έχει λογική βάση και είναι αυθαίρετη, βρίσκεται στον αιτητή.

4. Στην παρούσα υπόθεση ο αιτητής δεν με έχει ικανοποιήσει ότι η επί του προκειμένου διαφορετική μεταχείριση δημοσίων υπαλλήλων με στρατιωτική προϋπηρεσία στον Β' Παγκόσμιο πόλεμο και συναδέλφων τους με προϋπηρεσία στην Εθνική Φρουρά, είναι αυθαίρετη.

Η προσφυγή απορρίπτεται με £100 έξοδα.

20 Αναφερόμενες Υποθέσεις:

Anastasiades and Another ν. Electricity Authority of Cyprus (1987) 3 C.L.R. 790

25 *Mikromatis ν. Republic, 2 R.S.C.C. 125*

Republic ν. Arakian and Others (1972) 3 C.L.R. 294

Republic ν. Christoudhia and Another (1988) 3(C) C.L.R. 2622.

30 **Προσφυγή.**

Προσφυγή εναντίον της απόφασης των καθ' ων η αίτηση ημερομηνίας 18/8/1989, με την οποία απορρίφθηκε αίτημα του αιτητή, για αναγνώριση του χρόνου υπηρεσίας του ως ιατρού στην Εθνική Φρουρά, για σκοπούς συντάξεως.

Χρ. Κληρίδης, για τον αιτητή.

40 *Ε. Παπακυριακού, Δικηγόρος της Δημοκρατίας, για τους καθ' ων η αίτηση.*

Cur. adv. vult.

ΠΟΓΙΑΤΖΗΣ, Δ.: Ανάγνωσε την ακόλουθη απόφαση. Με την προσφυγή αυτή προσβάλλεται η απόφαση των Καθ' ων η Αίτηση, ημερομηνίας 18/8/1989, με την οποία απορρίφθηκε αίτημα του Αιτητή για αναγνώριση, για σκοπούς συντάξεως, του χρόνου της υπηρεσίας του ως ιατρού στην Εθνική Φρουρά. 5

Ο Αιτητής είναι ιατρός παθολόγος και από 1/2/1989 κατέχει τη θέση Ιατρικού Λειτουργού, 2ας Τάξεως, Ιατρικές Υπηρεσίες και Υπηρεσίες Δημόσιας Υγείας. Με επιστολή του, ημερομηνίας 29/5/1989, ζήτησε να αναγνωρισθεί, για σκοπούς συντάξεως, η προϋπηρεσία που είχε στην Εθνική Φρουρά ως ιατρός με σύμβαση από 18/10/1966 μέχρι της λήξης της τελευταίας σύμβασής του την 1/1/1972. Η Διοίκηση ερεύνησε το θέμα και διαπίστωσε ότι τα γεγονότα που περιβάλλουν την επίδικη πρόσληψη και υπηρεσία του Αιτητή στην Εθνική Φρουρά έχουν ως εξής: 10 15

Ο Αιτητής προσλήφθηκε ως ιατρός με σύμβαση στην Εθνική φρουρά ως αποτέλεσμα ονομαστικής κλήσης του από τον Υπουργό Εσωτερικών, δυνάμει του άρθρου 10 των περί Εθνικής Φρουράς Νόμων του 1964 έως 1966, στην οποία περιέχονται και οι όροι της πρόσληψης και υπηρεσίας του. Με βάση την πρώτη ειδική ονομαστική του κλήση και σύμβαση, η περίοδος της υπηρεσίας του ήταν δεκαοκτώ μήνες. Κατά τη λήξη της, ο Αιτητής κλήθηκε ονομαστικά να υπηρετήσει και υπηρετήσε βάσει ταυτόσημης σύμβασης για περίοδο εικοσιτεσσάρων αντί δεκαοκτώ μηνών, εν όψει της τροποποίησης επί του προκειμένου του άρθρου 10, που προήλθε με το Νόμο αρ. 70/67. Ακολούθησε η τελευταία ονομαστική κλήση του Αιτητή με το ίδιο περιεχόμενο, η οποία έχει ως εξής: 20 25 30

"ΟΙ ΠΕΡΙ ΕΘΝΙΚΗΣ ΦΡΟΥΡΑΣ ΝΟΜΟΙ ΤΟΥ 1964 ΕΩΣ 1968 35

Ονομαστική Κλήσις δυνάμει του άρθρου 10

Ο Υπουργός Εσωτερικών ασκών τας δυνάμει του άρθρου 10 των περί της Εθνικής Φρουράς Νόμων 1964 έως 1968 ανατιθεμένας εις αυτόν εξουσίας, κατόπιν επί τούτω αποφάσεως του Υπουργικού Συμβουλίου υπ' αρ. 40

9414 και ημερομηνίαν 12ην Φεβρουαρίου 1970, καλεί τον κ. Ιακωβίδην Ρένον εκ Μόρφου ιατρόν, δι' υπηρεσίαν εν τη Εθνική Φρουρά υπό τους κάτωθι όρους:

5

ΒΑΘΜΟΣ: Εις τον κληθέντα θα απενεμηθή ο βαθμός του Ιατρού (Λοχαγού) θα υπηρετή δε ούτος με τον εν λόγω βαθμόν φέρων την στολήν του τιοιούτου βαθμού προμηθευομένην υπό του ιδίου.

10

ΠΕΡΙΟΔΟΣ

ΥΠΗΡΕΣΙΑΣ: Δύο έτη αρχόμενα την 1ην Ιανουαρίου, 1970 και λήγοντα την 31ην Δεκεμβρίου 1971. Νοείται ότι η υπηρεσία του κληθέντος δύναται καθ' οιονδήποτε χρόνον να τερματισθή υπ' εκατέρου των μερών διά προηγουμένης εγγράφου ειδοποιήσεως εις τον έτερον, ενός μηνός.

15

20

ΚΑΘΗΚΟΝΤΑ: Τα καθήκοντα του κληθέντος θα συμπεριλαμβάνωσι τα συνήθη καθήκοντα Ιατρού της Εθνικής Φρουράς και τιοιαύτα επί πλέον καθήκοντα άτινα ήθελον ανατεθή εις τον κληθέντα υπό του Διοικητού της Εθνικής Φρουράς ή του αντιπροσώπου αυτού. Ο τόπος εις τον οποίον ο κληθείς θα υπηρετήση θα είναι κατά το δυνατόν ο πλησιέστερος προς τον τόπον συνήθους διαμονής αυτού.

25

30

35

40

Ο κληθείς θα παρέχη τας υπηρεσίας του επί συνεχή απασχολήσει συμφώνως προς τας εκάστοτε οδηγίας του Διοικητού της Εθνικής Φρουράς ή του αντιπροσώπου αυτού, θα ευρίσκεται δε πάντοτε εν ετοιμότητι και εν επαφή μετά της Μονάδος του συμφώνως προς τας οδηγίας του ρηθέντος Διοικητού ή του αντιπροσώπου του.

- Η εξάσκησης ιδιωτικώς του επαγγέλματος του κληθέντος θα επιτρέπεται κατά τοιούτον τρόπον ώστε να μη επηρεάζη την εκτέλεσιν των καθηκόντων αυτού συμφώνως προς τους παρόντας όρους. 5
- ΑΠΟΛΑΒΑΙ:** £106 μηνιαίως πληρωτέαι εις το τέλος εκάστου μηνός. Επί πλέον £10 μηνιαίως ως οδοιπορικά έξοδα. 10
- ΑΔΕΙΑΙ:** Κατά τη διάρκειαν του έτους υπηρεσίας ο κληθείς θα δικαιούται εις κανονικήν και αναρρωτικήν άδειαν με πλήρεις απολαβάς μέχρι δεκαπέντε συνολικώς ημερών αντιστοιχώς. 15
- ΔΙΑΦΟΡΑ:** Ο κληθείς θα υπόκειται εις άπασας τας σχετικές διατάξεις του περί της Εθνικής Φρουράς Νόμου του Στρατιωτικού Ποινικού Κώδικος και των συναφών Νόμων και Κανονισμών. 20
- Εν περιπτώσει παραλείψεως του κληθέντος να εκτελέση οιονδήποτε των δυνάμει των παρόντων όρων καθηκόντων αυτού, ή αμελούς εκτελέσεως υπ' αυτού προς τας άνω αναφερομένας οδηγίας του Διοικητού της Εθνικής Φρουράς ή του αντιπροσώπου αυτού, ή εν περιπτώσει παραβάσεως υπό του κληθέντος οιονδήποτε ετέρου όρου εκ των παρόντων όρων υπηρεσίας ο Υπουργός Εσωτερικών εκ μέρους της Κυπριακής Δημοκρατίας δύναται δι'εγγράφου ειδοποιήσεως να τερματίση πάραυτα την υπηρεσίαν του κληθέντος οπότε η δυνάμει των παρόντων όρων υπηρεσία του κληθέντος θα θεωρείται ως τερματισθείσα και ουδέν ποσόν δι' απολαβάς θα είναι πληρωτέον εις αυτόν από της ημέρας του τοιούτου 25
30
35
40

τερματισμού, ο κληθείς δε εις ουδεμίαν αποζημίωσιν θα δικαιούται εν σχέσει προς τον εν λόγω τερματισμόν."

- 5 Από το κείμενο του πιο πάνω εγγράφου χρήζει ιδιαίτερης προσοχής η διάρκεια της υπηρεσίας που είναι διετής, αλλά μπορεί οποτεδήποτε να τερματιστεί μονομερώς από οποιοδήποτε μέρος της σύμβασης με προηγούμενη γραπτή ειδοποίηση ενός μόνο μηνός, καθώς
- 10 και η δυνατότητα που παρέχεται στον Αιτητή ταυτόχρονα να ασκεί ιδιωτικώς το επάγγελμα του ιατρού, αλλά με τρόπο που να μην επηρεάζει την εκτέλεση των καθηκόντων του σύμφωνα με τους όρους της σύμβασης. Χρήζει επίσης ιδιαίτερης προσοχής ο όρος της σύμβασης
- 15 σύμφωνα με τον οποίο θα απονεμηθεί στον Αιτητή "ο βαθμός του Ιατρού (Λαχαγού)" με τον οποίο θα υπηρετεί φέροντας τη στολή του εν λόγω βαθμού.

- 20 Το άρθρο 10 του περί Εθνικής Φρουράς Νόμου του 1964 (Νόμος αρ. 20/64), όπως τροποποιήθηκε με τους Νόμους αρ.26/65, 44/65 και 70/67 και όπως ίσχυε στη διάρκεια της επίδικης υπηρεσίας του Αιτητή στην Εθνική Φρουρά, προνοούσε ότι:

- 25 "10(1) Εις εκτάκτους περιστάσεις ή οσάκις τούτο καθίσταται απαραίτητον δια την συγκρότησιν και λειτουργίαν ωρισμένων υπηρεσιών της Δυνάμεως δύνανται να καλούνται ονομαστικώς υπό του Υπουργού κατόπιν αποφάσεως του Υπουργικού
- 30 Συμβουλίου πρόσωπα ειδικής μορφώσεως, προσόντων ή πείρας κρινόμενα απαραίτητα διά την Δύναμιν αναξαρθήτως ορίου ηλικίας και κατηγορίας, σωματικής ικανότητος ή βαθμού εφ' όσον επιτρέπει τούτο η κατάσταση της υγείας αυτών.

- 35 (2) Η κλήσις γίνεται δια υπηρεσίαν διά περίοδον οριζομένην υπό του Υπουργικού Συμβουλίου και εν πάση περιπτώσει μη υπερβαίνουσαν τους εικοσιτέσσερας μήνας. Η υπηρεσία αυτή κατά την
- 40 περίοδον ταύτην δύναται να είναι συνεχούς απασχολήσεως ή μερικής απασχολήσεως ως ήθελε καθορισθεί εν τη αποφάσει:

Νοείται ότι εις περιπτώσιν στρατευσίμων η περίοδος υπηρεσίας επί τη βάσει του παρόντος άρθρου λογίζεται έναντι της περιόδου θητείας.

(3) Εκ τα ως άνω αναφερόμενα πρόσωπα απονέμεται ο βαθμός του επικούρου αξιωματικού ου διατηρούσι μόνον κατά την διάρκεια της εν τη Δυνάμει υπηρεσίας αυτών και όστις είναι ανάλογος προς την θέσιν και τας γνώσεις των.

(4) Ευθύς ως εκλείψωσιν αι προκαλέσασαι την κλήσιν ανάγκαι τα ούτω καλούμενα πρόσωπα απολύονται υπό του Υπουργού κατόπιν αποφάσεως του Υπουργικού Συμβουλίου."

Με βάση τα πιο πάνω γεγονότα, αναφορικά με τα οποία δεν υπάρχει αμφισβήτηση, ο Διευθυντής της Υπηρεσίας Δημόσιας Διοίκησης και Προσωπικού πήρε την επίδικη απόφαση η οποία κοινοποιήθηκε στον Αιτητή με επιστολή ημερομηνίας 18/8/1989, που έχει ως ακολούθως:

"Έχω οδηγίες να αναφερθώ στην επιστολή σας με ημερ. 29/5/1989, με την οποία ζητάτε να αναγνωριστεί για σκοπούς συντάξεως ο χρόνος υπηρεσίας σας ως ιατρού στην Εθνική Φρουρά από 18/10/1966-1/1/1972, και να σας πληροφορήσω με λύπη μου ότι το αίτημά σας δεν μπορεί να γίνει αποδεκτό για τους πιο κάτω λόγους:

(α) Οι υπηρεσίες σας κατά την πιο πάνω περίοδο ήταν αποτέλεσμα ειδικής κλήσεώς σας από τον τότε Υπουργό Εσωτερικών δυνάμει του άρθρου 10 των περί Εθνικής Φρουράς Νόμων για υπηρεσία στην Εθνική Φρουρά για περίοδο που είχε καθορίσει το Υπουργικό Συμβούλιο. Σύμφωνα με στοιχεία που μας διαβίβασε το Υπουργείο Άμυνας, οι υπηρεσίες σας τερματίστηκαν από 1/1/1972 που έληξε και το συμβόλαιο προσλήψεώς σας, επειδή δεν αποδεχθήκατε να επαναπροσληφθείτε κάτω από τους ίδιους όρους.

(β) Η κλήση περιλάμβανε πρόνοια με βάση την

οποία επιτρεπόταν η εξάσκηση του επαγγέλματος πάνω σε ιδιωτική βάση, όταν τούτο δεν θα επηρέαζε την εκτέλεση των καθηκόντων σας σύμφωνα με τους όρους της κλήσεως.

5

(γ) Η υπηρεσία οποιουδήποτε προσώπου στην Εθνική Φρουρά κατόπιν ειδικής κλήσεως του δυνάμει του άρθρου 10 των περί Εθνικής Φρουράς Νόμων, λαμβανομένων υπόψη και των όρων της κλήσεως στο έγγραφο που υπογράφει ο αρμόδιος Υπουργός (τώρα ο Υπουργός Άμυνας), δεν θεωρείται ως 'δημόσια υπηρεσία' σύμφωνα με το άρθρο 2 του περί Συντάξεων Νόμου, ούτε υπηρεσία στο Στρατό της Δημοκρατίας σύμφωνα με τις πρόνοιες των περί Στρατού της Δημοκρατίας (Σύνθεσις, Κατάταξις & Πειθαρχία) Νόμων."

10

15

Ως αποτέλεσμα ο Αιτητής καταχώρησε την παρούσα
20 προσφυγή η οποία βασίζεται πάνω στα ακόλουθα νομικά σημεία:

"1. Η επίδικη πράξη/απόφαση είναι αντίθετη προς:

25

(α) Τις αρχές της χρηστής διοικήσεως.

30

(β) Βασικές πρόνοιες του Συντάγματος που κατοχυρώνουν την κοινωνική ασφάλιση των εργαζομένων.

(γ) Διεθνείς επικυρωμένες συμβάσεις και υποχρεώσεις της Δημοκρατίας στον Τομέα Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων.

35

(δ) Στους Περί Συντάξεως και Κοινωνικών Ασφαλίσεων Νόμους και Κανονισμούς.

40

(ε) Στους Περί Στρατού της Δημοκρατίας (Σύνθεσις, Κατάταξις και Πειθαρχία) Νόμους.

2. Η επίδικη απόφαση/πράξη ελήφθη:

(α) Καθ' υπέρβαση εξουσίας.

(β) Καταχρηστικά.

(γ) Χωρίς τη δέουσα δικαιολογία.

5

(δ) Χωρίς την απαραίτητη έρευνα.

(ε) Με βάση λανθασμένα ευρήματα ή ατελή τοιαύτα
όσον αφορά τα πραγματικά γεγονότα."

10

Το πρώτο βασικό επιχείρημα του Αιτητή είναι ότι, εφόσον υπηρέτησε ως Λοχαγός με απόφαση του Υπουργικού Συμβουλίου (Βλ. απόφαση αρ. 9414 ημερομηνίας 12/2/1990), και εφόσον στην σύμβαση πρόσληψής του ρητά αναφέρεται ότι υπόκειται στις σχετικές διατάξεις του περί Εθνικής Φρουράς Νόμου, του Στρατιωτικού Ποινικού Κώδικα και των συναφών Νόμων και Κανονισμών, και εφόσον στους συναφείς Νόμους με την πιο πάνω έννοια περιλαμβάνεται και ο περί του Στρατού της Δημοκρατίας (Σύνθεσις, Κατάταξις και Πειθαρχία) Νόμος 1961 (Νόμος αρ.8/61), ο Αιτητής δικαιούται, σύμφωνα με το άρθρο 9(1) του πιο πάνω Νόμου, σε σύνταξη όπως κάθε άλλος λειτουργός στη δημόσια υπηρεσία της Δημοκρατίας.

15

20

25

Το άρθρο 9(1) του Νόμου αρ. 8/61 έχει ως ακολούθως:

"9(1) Αξιωματικός θα δικαιούται της αυτής συντάξεως, οικονομικής παροχής ή άλλων ωφελημάτων αφυπηρητήσεως, ως και πας λειτουργός εν τη δημοσία υπηρεσία της Δημοκρατίας κατέχων συντάξιμον θέσιν και υπό τους αυτούς όρους και προϋποθέσεις."

30

35

Οι πρόνοιες του πιο πάνω άρθρου ισχύουν μόνο στην περίπτωση των αξιωματικών του Στρατού που ιδρύθηκε σύμφωνα με τις πρόνοιες του Νόμου αρ.8/61 και τις μετέπειτα τροποποιήσεις του. Σύμφωνα με το άρθρο 2 του εν λόγω Νόμου "Στρατός" σημαίνει το Στρατό της Δημοκρατίας, ως προνοείται στο άρθρο 129 του Συντάγματος, το οποίο έχει ως ακολούθως:

40

"129.1. Η Δημοκρατία έχει στρατόν δύο χιλιάδων ανδρών, εκ των οποίων εξήκοντα επί τοις εκατόν είναι Έλληνες και τεσσαράκοντα επί τοις εκατόν είναι Τούρκοι.

5

2. Υποχρεωτική στρατιωτική θητεία δεν δύναται να επιβληθεί, ειμή κατόπιν κοινής συμφωνίας του Προέδρου και του Αντιπροέδρου της Δημοκρατίας."

10 Οι διορισμοί όλων των αξιωματικών και υπαξιωματικών του Στρατού γίνονται από το Υπουργικό Συμβούλιο σύμφωνα με το άρθρο 5 του εν λόγω Νόμου, το εδάφιο (3) του οποίου, κατά τον ουσιώδη χρόνο και πριν
15 ότι:

"5(3) Έκαστος διορισμός αξιωματικού θα γίνεται επί δοκιμασία δύο ετών εάν δε κατά την λήξιν της δοκιμαστικής περιόδου επικυρωθεί ο διορισμός του
20 αξιωματικού, ούτος θα εξακολουθήσει να παραμένη εν τη υπηρεσία μέχρις ότου ούτος συμπληρώση το πεντηκοστόν έτος της ηλικίας του ή παραιτηθή ή απολυθή ως προνοείται εις τον παρόντα ή οιονδήποτε άλλον νόμον.

25

Νοείται ότι

Κατά τον ουσιώδη χρόνο η αμοιβή του λοχαγού του Στρατού ήταν, σύμφωνα με τον Πρώτο Πίνακα του Νόμου
30 8/61 όπως τροποποιήθηκε με τους Νόμους 16/62, 51/63 και 77/66, £720Χ30-960, πλέον τιμαριθμικό επίδομα και επίδομα ενοικίου με συντελεστές και όρους που ισχύουν για τους δημόσιους υπαλλήλους της Δημοκρατίας.

35 Η απόφαση του Υπουργικού Συμβουλίου αρ.9414 ημερομηνίας 12/2/1970, την οποία επικαλείται ο Αιτητής στην παρούσα υπόθεση έχει ως ακολούθως:

40

"Το Συμβούλιον απεφάσισεν όπως-

(α) εγκρίνη την ονομαστικήν κλήσιν εις την Εθνικήν Φρουράν, επί συνεχή απασχολήσει, 13 ιατρών διά περίοδον δύο ετών αντί μηνιαίου

μισθού £106·

(β) εγκρίνη την ονομαστικήν κλήσιν εις την Εθνικήν Φρουράν, επί συνεχή απασχολήσει, 3 οδοντιάτρων διά περιόδον δύο ετών αντί μηνιαίου μισθού £94· 5

(γ) εγκρίνη όπως, επιπροσθέτως του βασικού μισθού, καταβάλλεται εις έκαστον των προσληφθησομένων ποσόν ουχί πέραν των £10 μηνιαίως ως οδοιπορικά έξοδα· 10

(δ) εξουσιοδοτήση τους Υπουργούς Υγείας και Εσωτερικών να επιλέξουν τους καταλληλοτέρους εκ των προσφερομένων δι' υπηρεσίαν ιατρών και οδοντιάτρων και 15

(ε) εξουσιοδοτήση τον Υπουργόν Εσωτερικών να προβή εις ονομαστικήν κλήσιν των ούτω επιλεγησομένων ιατρών και οδοντιάτρων δυνάμει του άρθρου 10 των περί της Εθνικής Φρουράς Νόμων, 1964 έως 1968." 20

Η έκδοση της ονομαστικής κλήσης του Αιτητή από τον Υπουργό Εσωτερικών και η σύναψη της επίδικης σύμβασης πρόσληψής του έγιναν με βάση την πιο πάνω απόφαση του Υπουργικού Συμβουλίου και την επιλογή του Αιτητή από τους Υπουργούς Υγείας και Εσωτερικών που ακολούθησε. 25

Από απλή σύγκριση των πιο πάνω προνοιών των περί του Στρατού της Δημοκρατίας (Σύνθεσις, Κατάταξις και Πειθαρχία) Νόμων, που αφορούν το διορισμό αξιωματικών του Στρατού, με τις πρόνοιες του άρθρου 10 των περί Εθνικής Φρουράς Νόμων 1964 έως 1968, κάτω από τις οποίες απονεμήθηκε στον Αιτητή ο βαθμός του Ιατρού (Λοχαγού), προκύπτει καθαρά ότι ο Αιτητής ουδέποτε "διορίστηκε" αξιωματικός (λοχαγός) από το Υπουργικό Συμβούλιο σύμφωνα με τις πρόνοιες του άρθρου 5 του Νόμου 8/61 ώστε να μπορεί να υποστηρίξει ότι εφαρμόζονται στην περίπτωσή του οι πρόνοιες του άρθρου 9(1) του ίδιου Νόμου σχετικά με σύνταξη ή άλλα ωφελήματα κατά την αφυπηρέτησή του. Ο Αιτητής δε 30 40

διορίστηκε αρχικά επί δοκιμασία για περίοδο δυο ετών ούτε επικυρώθηκε ποτέ ο διορισμός του ως λοχαγού. Τόσον η περίοδος των διαδοχικών διορισμών του, όσον και η μισθοδοσία του που με τη σύμβαση καθορίστηκε σε 5 £106 μηνιαίως, όσον και άλλοι όροι σχετικά με την εργασία του, διαφέρουν από όσα επί του προκειμένου προνοεί ο Νόμος αρ. 8/61.

Εφόσον ο Αιτητής κλήθηκε για υπηρεσία και υπηρέτησε 10 στην Εθνική Φρουρά ως ιατρός, λόγω των ειδικών προσόντων του, σύμφωνα με τις πρόνοιες του άρθρου 10 των περί Εθνικής Φρουράς Νόμων 1964 έως 1968, ο βαθμός που θα μπορούσε να του απονεμηθεί για όσο χρόνο υπηρετούσε στη Δύναμη, ήταν εκείνος του επίκουρου 15 αξιωματικού-λοχαγού, σύμφωνα με το εδάφιο (3) του εν λόγω άρθρου. Σύμφωνα με το άρθρο 2 των εν λόγω Νόμων, "επικουρικός" σημαίνει πρόσωπο στο οποίο έχει απονεμηθεί, λόγω ειδικών προσόντων, τιμητικός βαθμός αξιωματικού, τον οποίο κατέχει στη διάρκεια της 20 υπηρεσίας του. Έπεται ότι ο βαθμός που απονεμήθηκε στον Αιτητή ήταν στην πραγματικότητα εκείνος του επίκουρου αξιωματικού και τίποτε περισσότερο και έτσι θα πρέπει να ερμηνευθεί η αναφορά στη σύμβαση του Αιτητή στη φράση "ο βαθμός του ιατρού (Λοχαγού)". Η νομική θέση, 25 αναφορικά με τα δικαιώματα του Αιτητή σε σύνταξη, δε θα ήταν διαφορετική από ότι είναι σήμερα, ούτε και στην περίπτωση που θα μπορούσε να ισχυριστεί ότι έχει διοριστεί αξιωματικός από το Υπουργικό Συμβούλιο σύμφωνα με το άρθρο 13(1) του Νόμου αρ. 20/64, όπως έχει 30 τροποποιηθεί. Όπως και να έχουν τα πράγματα, τα γεγονότα στην παρούσα υπόθεση δείχνουν ότι η απονομή σ' αυτόν του βαθμού του "ιατρού (Λοχαγού)" έγινε σύμφωνα με το άρθρο 10(3) του εν λόγω Νόμου και δε συνιστά διορισμό του ως αξιωματικού της Δύναμης από το 35 Υπουργικό Συμβούλιο, κάτω από το άρθρο 13(1).

Εφόσον ο Αιτητής δεν είναι αξιωματικός μέσα στην έννοια των περί του Στρατού της Δημοκρατίας (Σύνθεσις, 40 Κατάταξις και Πειθαρχία) Νόμων και οι πρόνοιες του άρθρου 9(1) των εν λόγω Νόμων δεν έχουν, ως εκ τούτου, εφαρμογή στην περίπτωσή του, και εφόσον στους περί Εθνικής Φρουράς Νόμους που διέπουν το καθεστώς του Αιτητή κατά την επίδικη υπηρεσία του, δεν υπάρχει

διάταξη για συνταξιοδότηση αντίστοιχη εκείνης του εν λόγω άρθρου 9(1), δεν μπορώ να δεχτώ το επιχείρημα του Αιτητή.

Το δεύτερο βασικό επιχείρημα του Αιτητή είναι ότι δικαιούται σε σύνταξη με βάση τον περί Συντάξεων Νόμο, Κεφ.311, όπως τροποποιήθηκε. 5

Το άρθρο 3(1) του περί Συντάξεων Νόμου (Pensions Law), Κεφ. 311, που τέθηκε σε ισχύ πολύ πριν την ανακήρυξη της Δημοκρατίας προνοεί ότι συντάξεις χορηγούνται, σύμφωνα με το Νόμο και τους περί Συντάξεων Κανονισμούς που περιέχονται στον Πίνακα του εν λόγω Νόμου, σε λειτουργούς που υπηρέτησαν κάτω από την Κυβέρνηση της Κύπρου. Σύμφωνα με τον Κανονισμό 4 των εν λόγω Κανονισμών, ως έχει τροποποιηθεί με τους περί Συντάξεως Τροποποιητικούς Κανονισμούς του 1967, για να δικαιούται σε σύνταξη ο λειτουργός πρέπει να κατέχει ή να υπηρετεί σε συντάξιμη θέση (pensionable office). Τι είναι συντάξιμη θέση" ορίζεται στο άρθρο 2 του Κεφ. 311 ως εξής: 10
15
20

"pensionable office' means-

(a) in respect of service in Cyprus an office which, by virtue of provision for the time being in force in an Order made by the Governor in Council and published in the Gazette, is declared to be a pensionable office; and such Order may from time to time be amended, added to, or revoked by an Order so made and published; but where by virtue of any such amendment or revocation any office ceases to be a pensionable office, then so long as any person holding that office at the time of the office shall, as respects that person, continue to be a pensionable office; 25
30
35

(b) in respect of other public service an office which is for the time being a pensionable office under the law or regulations in force in such service;" 40

Η φράση "other public service" που αναφέρεται στην παράγραφο (β) ανωτέρω, σημαίνει, σύμφωνα με το άρθρο

2 του ίδιου Νόμου, "public service not under the Govern-
ment of Cyprus" (δημόσια υπηρεσία όχι κάτω από την
Κυβέρνηση της Κύπρου). Τέλος, η φράση "public service"
σημαίνει, σύμφωνα με το εν λόγω άρθρο, "service in a civil
5 capacity".

Η περίπτωση του Αιτητή δεν καλύπτεται από το άρθρο
3(1) του Κεφ.311 εφόσον (α)- η υπηρεσία του δεν εμπίπτει
στον ορισμό "public service" (ανωτέρω), ούτε στον ορισμό
10 "other public service" (ανωτέρω), και (β) η επίδικη
υπηρεσία του στην Εθνική Φρουρά δεν ήταν σε συντάξιμη
θέση. Το άρθρο 18 του περί Συντάξεων Νόμου, όπως
τροποποιήθηκε με το άρθρο 11 του Νόμου αρ. 9/67,
προνοεί ότι η υπηρεσία υπαλλήλου στην Εθνική Φρουρά
15 θεωρείται συντάξιμη μόνο αν διακόπτει την υπηρεσία του.
Ο Αιτητής δεν ήταν δημόσιος υπάλληλος όταν κλήθηκε να
υπηρετήσει στην Εθνική Φρουρά, ούτε η κλήση του αυτή
επέφερε διακοπή σε οποιαδήποτε συντάξιμη υπηρεσία
του. Στην υπόθεση **Soteris Anastasiades and Another v.**
20 **Electricity Authority of Cyprus** (1987) 3 C.L.R. 790, οι
δύο αιτητές ήταν μέλη του προσωπικού της Αρχής
Ηλεκτρισμού Κύπρου και, σ' αντίθεση με τον παρόντα
Αιτητή, ήταν "δημόσιοι υπάλληλοι" μέσα στην έννοια του
άρθρου 122 του Συντάγματος. Ισχυρίστηκαν ότι
25 δικαιούνται σε σύνταξη με βάση τις πρόνοιες του περί
Συντάξεων Νόμου, Κεφ. 311, όπως είχε τροποποιηθεί. Το
Δικαστήριο απέρριψε τον ισχυρισμό τους λέγοντας ότι οι
πρόνοιες του περί Συντάξεων Νόμου, Κεφ. 311, δεν
εφαρμόζονται στην περίπτωσή τους και ότι η εφαρμογή
30 των προνοιών αυτών περιορίζεται σε υπαλλήλους των
οποίων η υπηρεσία εμπίπτει στον ορισμό "δημόσια
υπηρεσία" (public service) που δίδεται στο άρθρο 2(1) του
εν λόγω Νόμου. Το Δικαστήριο είπε, συγκεκριμένα, τα
εξής στη σ.800:

35

"The Pensions Law, Cap.311, does not apply to the ap-
plicants. This Law does not create any rights for them as
its scope and application is limited to the 'public service'
as defined in s.2(1) thereof, i.e. those serving under the
40 Government of Cyprus in a civil capacity."

Το τρίτο και τελευταίο επιχείρημα του Αιτητή είναι ότι
δημιουργείται ανισότητα μεταξύ δημοσίων υπαλλήλων που

είχαν υπηρετήσει στο Β' Παγκόσμιο πόλεμο των οποίων η στρατιωτική υπηρεσία είναι συντάξιμη με βάση τα εδάφια (1) και (7) του άρθρου 17 του περί Συντάξεων Νόμου, Κεφ. 311, όπως τροποποιήθηκε με το Νόμο αρ. 2/81, και δημοσίων υπαλλήλων που υπηρέτησαν στην Εθνική Φρουρά, των οποίων η υπηρεσία δεν είναι συντάξιμη. 5

Το άρθρο 17(2) και (3) προνοεί ότι:

"(2) Ανεξαρτήτως των διατάξεων του παρόντος Νόμου, εις περίπτωσιν καθ' ην υπάλληλος, ο οποίος διορισθείς εις την δημοσίαν υπηρεσίαν κατά ή μετά την 3ην Σεπτεμβρίου, 1939, κατετάγη εις τας Ενόπλους Δυνάμεις της Μεγάλης Βρετανίας ή το Κυπριακόν Σύνταγμα ή την Κυπριακήν Εθελοντικήν Δύναμιν μεταξύ της 3ης Σεπτεμβρίου, 1939 και της 15ης Αυγούστου, 1945, αμφοτέρων των ημερομηνιών περιλαμβανομένων, και υπηρέτησεν εις αυτάς καθ' οιονδήποτε χρόνον εις τον Δεύτερον Παγκόσμιον Πόλεμον, η τοιαύτη στρατιωτική υπηρεσία αυτού λογίζεται ως συντάξιμος υπηρεσία: 10
15
20

Νοείται ότι εάν ο υπάλληλος απεστρατεύθη μετά την 15ην Αυγούστου, 1947 και διωρίσθη εις την δημοσίαν υπηρεσία μετά την 1ην Σεπτεμβρίου, 1948, η περίοδος της στρατιωτικής υπηρεσίας αυτού πέραν της 15ης Αυγούστου, 1947 δεν λογίζεται ως συντάξιμος υπηρεσία, δεν θεωρείται όμως διακοπή της συνεχείας της υπηρεσίας του. 25
30

(3) Εις περίπτωσιν καθ' ην δημόσιος υπάλληλος, εις τον οποίον εφαρμόζεται το εδάφιον (2), αφυπηρέτησε προ της ημερομηνίας ενάρξεως της ισχύος του περί Συντάξεων (Τροποποιητικού) Νόμου του 1981, η εις αυτόν καταβαλλομένη ετησία σύνταξις αναπροσαρμόζεται, από της ως είρηται ημερομηνίας, εφαρμοζομένων των διατάξεων του ρηθέντος εδαφίου (2)." 35

Η επί του προκειμένου ανισότητα μεταξύ των δυο πιο πάνω τάξεων δημοσίων υπαλλήλων, λέγει ο Αιτητής, παραβιάζει την αρχή της ισότητας που κατοχυρώνεται στο άρθρο 28.1 του Συντάγματος. Ο μόνος τρόπος για την 40

αποκατάσταση της ισότητας αυτής είναι, σύμφωνα με τον Αιτητή, να αναγνωριστούν και να εφαρμοστούν και στη δική τους περίπτωση οι συνταξιοδοτικές πρόνοιες του άρθρου 17(2) και (3). Η άλλη αιτία ανισότητας που πρόβαλε ο Αιτητής είχε ως πραγματικό υπόβαθρο τον ισχυρισμό του ότι οι Καθ' ων η Αίτηση είχαν αναγνωρίσει ως συντάξιμη παρόμοια υπηρεσία ως ιατρού της Εθνικής Φρουράς του τέως Υπουργού Χρίστου Πελεκάνου. Ο Ισχυρισμός αυτός όχι μόνο δεν τεκμηριώθηκε αλλά αποδείχτηκε αναληθής με 10 έγγραφα που κατατέθηκαν ενώπιόν μου.

Έχει επανειλημμένα λεχθεί ότι η φράση "ίσοι ενώπιον του νόμου" στην παράγραφο 1 του άρθρου 28 του Συντάγματος, δε σημαίνει απόλυτη μαθηματική ισότητα και 15 ότι η διασφάλιση που παρέχει στρέφεται μόνο εναντίον αυθαίρετων διακρίσεων. Οι διακρίσεις που είναι εύλογες λόγω της φύσεως των πραγμάτων, δε συνιστούν παραβίαση της αρχής της ισότητας. Αναφέρω ενδεικτικά τις υποθέσεις *Argiris Mikrommatis v. The Republic*, 2 R.S.C.C. 125, *The Republic v. Nishan Arakian and Others* (1972) 3 C.L.R. 20 294, *The Republic v. Maria Christoudhia and Another*, R.A. 794, 795 και 808 - 28/12/1988) και *Anastassiades v. E.A.C.* (ανωτέρω). Στην τελευταία αυτή υπόθεση λέχθηκε επίσης ότι το βάρος της απόδειξης, ότι η παρατηρούμενη 25 διαφοροποίηση μεταξύ δυο καταστάσεων ή μεταξύ δύο τάξεων διοικημένων δεν έχει λογική βάση και είναι αυθαίρετη, βρίσκεται στον Αιτητή.

Στην παρούσα υπόθεση ο Αιτητής δεν με έχει 30 ικανοποιήσει ότι η επί του προκειμένου διαφορετική μεταχείριση δημοσίων υπαλλήλων με στρατιωτική προϋπηρεσία στον Β' Παγκόσμιο πόλεμο και συναδέλφων τους με προϋπηρεσία στην Εθνική Φρουρά είναι αυθαίρετη.

35 Για όλους τους πιο πάνω λόγους, η προσφυγή του Αιτητή απορρίπτεται και η προσβαλλόμενη απόφαση επικυρώνεται. Ο Αιτητής να πληρώσει £100 έναντι των εξόδων της Δημοκρατίας.

40 *Η προσφυγή απορρίπτεται με £ 100 έξοδα.*